

figtsmæssigt. Med Hensyn til de til § 5 stillede Endringsforslag skal jeg erklære, at jeg agter at stemme for dem alle, skjøndt jeg anseer nogle af dem for mindre nødvendige.

Ordføreren: Jeg har blot et Par Ord endnu at tilføje. Jeg troer, at man ikke blot skal sørge for Klagerens Tav og for ikke at paahyrde ham for stor Meilighed, men at man ligesaa omhyggeligt skal sørge for den anden Part, og det gjør man efter min Formening ikke, naar man i en Sag, som kan være Gjenstand for Appel, ikke gjør det til Betingelse, at Afgjørelsen, som kan appelleres, bliver forkyndt. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at det er rigtigt at vedtage den foreslaaede Bestemmelse, hvorefter nemlig Kjendelsen altid skal forkyndes, da den Part, der maatte finde Anledning til at indanke Sagen, ellers ikke har sin Ret tilstrækkelig beskyttet. Jeg troer altsaa, at det er af stor Vigtighed, at den foreslaaede Forandring, som har mødt saa stærke Indvendinger fra den høitærede Ministers Side, bliver vedtagen; i saa Fald forekommer det mig ogsaa, at den ærede sidste Talers Betænkeligheder ved at stemme for Forslaget maae falde bort, thi der bliver da intet andet „fornødent Fald“ end det Tilfælde, hvor den Paagjældende ikke har været tilstede ved Kjendelsens Afgjelse.

Halvtinger: Den ærede Ordfører udtalte nylig med Hensyn til de Endringer, der ere stillede til § 4, at de væsentligt vare fremkomne for at tilveiebringe Overensstemmelse imellem §§ 3 og 4, og jeg skulde meget ønske, at det ærede Udvalg i alle Henseender havde taget mere Hensyn til de store Uoverensstemmelser, der findes mellem disse Paragrapher. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, hvis Endringsforslaget Nr. 4 til § 3 bliver vedtaget, maa der foretages en lignende Endring i § 4. Som den ærede Ordfører bemærkede, er der kun forudsat det Tilfælde, at over Halvdelen af Sogneforstanderne er impliceret i Sagen; men det kan jo dog ogsaa træffe, at de Alle ere implicerede i den. Naar nu det Tilfælde indtræder, som § 4 omtaler, nemlig, at Veien gaaer igjennem flere

Sogne, saa skal hvert Sogneforstanderskab udnævne Delegerede. Jeg skal nu ikke gaae ind paa den Yderlighed, at alle Medlemmer ere implicerede; men skal holde mig til det Tilfælde, at en Minoritet, f. Ex. 3 af 7, ikke er impliceret i Sagen. Hvis nu imidlertid Endringsforslaget Nr. 4 til § 3 bliver vedtaget, skal saa denne Communalbestyrelse ansees for aldeles incompetent til at vælge Medlemmer, skjøndt der i den sidder 3 Mænd, som ikke ere implicerede i Sagen, og som den altsaa meget godt kunde vælge til Delegerede, og skal maafee den anden Communalbestyrelse træde til og foruden sine egne Delegerede vælge 3 til, saa at den ialt vælger 6? Jeg haaber imidlertid, at Forslaget ikke skal blive vedtaget, og da der ikke er taget Hensyn til det Forslag, som jeg antydede ved første Behandling, vil jeg hellere stemme for Loven, som den er. Man kan gjerne lade den Betænkelighedsfare, at Alle kunne være implicerede i Sagen, skulde det Tilfælde indtræde, saa kan det jo indberettes til Amtsrådet, og det kan saa foranstaltes, at andre Mænd, der ere ligesaa dygtige som Sogneforstanderne, træde til. Man bør ikke i den Henseende have saa store Sambittighedsstrupler, at man optager den paagjældende Bestemmelse i Loven. Jeg for mit Vedkommende vil stemme derimod; thi vedtages Forslaget, vil der indtræde store Forvillinger, og det bliver da nødvendigt, ogsaa at tilføje nogle Bestemmelser i § 4. Forsaavidt jeg forstod den ærede Ordfører, da han søgte at imødegaae de Indvendinger, som den høitærede Underrigsminister fremsatte angaaende Spørgsmaalet om, hvem der skulde vælge den anden Communalbestyrelse, var det hans Mening, at Valget skulde træffes af den samme Communalbestyrelse, som er Part i Sagen. Det kan imidlertid ikke være rigtigt, at en Part selv vælger sin Dommer, og ogsaa derfor maa jeg ønske, at den Bestemmelse maa blive ubstemt, hvis man ikke vil gaae ind paa, hvad jeg udtalte, at de 3 Medlemmer skulde være competente til at affige Kjendelsen. — Da jeg har Ordet, vil jeg med Hensyn til § 2 gjøre den Bemærkning, at det er overflødig at lade Bekjendtgjørelsen foregaae ved Kirkefestøve. Jeg bliver bestandig ved at holde mig til den